

åbenlyse problemer, så må vi tage sagen op og kigge på den igen, men på nuværende tidspunkt mener vi faktisk ikke, at det er et rimeligt tidspunkt at gå ind og tage den debat op. Vi vil gerne have lov til at følge udviklingen yderligere, inden vi skrider dertil.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Strengt logisk er noget af det, der ligger, jo nok ikke, hverken de gældende regler, hvor man kun får halv dækning, hvis man får ret, eller det, der foreslås her, hvor man får halv dækning, selv om det, man klager over, er åbenlyst grundløst.

Det helt logiske system er selvfølgelig det, der gælder ved domstolene, nemlig 0 pct., hvis man taber, en deling, hvis det er sådan på vippen, eller fuld dækning, hvis man vinder, afhængig af hvad dommeren kommer frem til.

Det ville vi nok heller ikke foreslå, for det er da rigtig nok, at skattesystemet er så åbenlyst besværligt og indviklet, at der også bør være hjælp til, at man kan rejse sager over for de ankesystemer, der er opbygget. Men logisk vil jeg ikke påstå det er.

Derfor skulle vi også nedsætte en kommission for at kigge på det, og derfor skrev den mange sider op og ned og afvejede det ene argument mod det andet og endte på det, der er gældende i dag, og det mener jeg at vi i det mindste burde give lidt tid, få lidt mere erfaring, inden vi begynder at lave om på det igen. Derfor vil vi ikke støtte forslaget, men det er ikke det samme som, at vi ikke mener, som det er fremgået, at det ikke er en debat værd.

Det hører også med i diskussionen, om vi skal opretholde et klagesystem, hvor myndigheden har pligt til og er nødt til at komme med alle de argumenter, der taler for klagerens sag. Det mener jeg faktisk er et meget vigtigt princip. Det mener jeg vi skal opretholde.

Jeg er faktisk nervøs for, hvis man går videre med at give godtgørelser, at vi begynder at få dette klagesystem til at minde mere om en almindelig ret, altså en domstol, hvor man i højere grad står to parter over for hinanden, og hvor det så er op til dommeren at træffe en afgørelse, men hvor myndigheden ikke i praksis ville have samme forpligtelse til at imødekomme klageren. Jeg synes, at det gør det endnu mere besværligt, for så skal der jo en advokat med, hver gang man har en klagesag.

Jeg synes, det er en god idé, at borgere har en ret til at få deres sager prøvet, hvor myndigheden har pligt til at imødekomme borgeren, hvis der er sket en fejl, og på den måde også kan gøre det uden omkostning, for det er jo sådan set det fine ved systemet, at man kan indgive en klage i det administrative system uden omkostning. Det tror jeg også at man skal prøve at være lidt mere opmærksom på at holde fast i.

Som den sidste gang, hvor vi har diskuteret de her ting – jeg anerkender, at der er forsøgt at lægge en bremseklods ind i Frihed 2000's forslag – er vi er bange for, at det her åbner for uhæmmede, voldsomme og store advokatregninger, og det er vi ikke tilhængere af. Det vil jo i særdeleshed være dem med de største økonomiske kræfter og med de største sager, som selvfølgelig vil kunne udskrive de allerstørste regninger.

Jeg er så enig i, at der kan være et retssikkerhedsproblem, når vi taler om den lille økonomi, som det hedder i forslaget, og derfor vil jeg sige, at det godt kan være, at vi skulle overveje, om vi skal udbygge de systemer, der er i dag med retshjælp, med adgang til at få fri proces og andre af den her slags gratis hjælpemidler, der er til borgere, der vil rejse en sag, hvor vi måske skal sige, at inden for skatteområdet bliver vi også nødt til at udvikle lidt mere hjælp til den lille økonomi.

Et sådant forslag, hvor alle de, der har masser af penge, organisation og advokatkontor i baglommen, ikke hører hjemme, men hvor det kun er den lille økonomi, der hører hjemme, vil jeg godt være med til at overveje ved en anden lejlighed.

Så synes jeg også, at man fra borgerligt hold skal sige, at der er mange andre grupper end skatteborgere – det er nu stort set os alle sammen – borgere i andre situationer, der også har brug for hjælp. Der er den arbejdsløse, der administrativt bliver idømt en enorm bøde af sin a-kasse eller rettere sagt af direktoratet, eller der er den syge, der ikke engang har ret til i dag på grund af lovgivningen at søge om at komme på førtidspension.

Sådan kunne man opregne en lang række grupper i befolkningen, som retssikkerhedsmæssigt står meget svagt, og som bestemt har brug for, at de kunne trække på noget mere hjælp, når de skal rejse en eller anden sag over for f.eks. en myndighed som de sociale myndigheder eller over for a-kasse-systemet eller hele arbejdsmarkedslovgivningen.